

‘Natuur en biodiversiteit worden in Nederland ondergefinancierd’

Nowella Anyango-van Zwieten: *‘What is not counted, does not count’*

Als de coronapandemie één ding heeft bewezen, dan is het dat geld geen rol speelt. Als het echt nodig is, klotst het geld tegen de plinten en is er voldoende financiering om ons uit de crisis te loodsen. Volgens de Wageningse wetenschapper Nowella Anyango-van Zwieten zou zo iets in Nederland ook kunnen gebeuren met een ander belangrijk maatschappelijk thema: behoud van natuur en biodiversiteit.

Auteur: Hein van Iersel

Een opvallende quote van een Wageningse wetenschapper: ‘Gebrek aan aandacht voor biodiversiteit is niet te wijten aan ons ons neo-liberale kapitalistische systeem, maar aan onze onverschilligheid ten opzichte van het onderwerp.’ Reden om deze bijzondere wetenschapper eens te bevragen.

Nowella Anyango-van Zwieten is allesbehalve een standaard *Wageninger*. Ze is afkomstig uit Kenia en studeerde daar aanvankelijk businessmanagement. Met haar universitaire graad rolde ze in de toeristische sector van dat land. Na een aantal jaren begon ze zich te verbazen over (en ergeren aan) de constante druk om ieder jaar maar weer meer om te zetten. Voor

haar het moment om de bakens te verzetten en zich in te schrijven aan de Universiteit van Wageningen. Daar ging ze studeren en werken op het scheidsvlak tussen businessmanagement en natuurbehoud. Inmiddels werkt ze als onderzoeker onder andere op het gebied van financiering van biodiversiteit en weet ze dus alles over de verhouding tussen het grote geld en biodiversiteit.

Geld

Ik ontmoet Nowella Anyango-van Zwieten via Teams. Logisch dus dat zij computervergelijkingen maakt om haar punt duidelijk te maken: ‘Stel je al het geld van de wereld voor als het aantal pixels op jouw scherm. Prik dan met een

pen één pixel aan en je hebt het geld dat nodig is om de biodiversiteit op deze wereld te herstellen. Nog steeds heel veel geld, maar in relatie tot het totaal valt het ook wel mee.' Anyango concludeert hieruit dat we biodiversiteit niet echt belangrijk vinden. 'We besteden er in ieder geval relatief weinig geld aan. Biodiversiteit zit niet echt in ons hart en heeft daarom een lage prioriteit.'

Een deel van de verklaring is wellicht te vinden in de verschillende definities van het begrip biodiversiteit. Een van de studenten van Anyango heeft onderzoek gedaan in de gemeente Harderwijk en ontdekte daar een kloof tussen hoe beleidsambtenaren op het gemeentehuis over biodiversiteit denken en hoe de burger dat doet. Beleidsambtenaren zagen bij het woord biodiversiteit een beeld van woeste natuur voor zich, de burger daarentegen een mooi aangeharkt en strak geschoren stadspark.

'Biodiversiteit zit niet echt in ons hart en heeft daarom een lage prioriteit'

Financiering

Een tweede opvallende constatering die Anyango deed in haar eigen promotie-onderzoek, was dat beleidsofficials van het Wereldnatuurfonds, die natuurlijk als geen ander bezig zijn met biodiversiteit en natuurbehoud, steeds meer de taal van grote financiële instellingen hanteren. Zij verklaart dit primair vanuit de ambitie om op die manier meer geld los te peuteren van *big finance*, het grote internationale bedrijfsleven. Anyango heeft specifiek onderzoek gedaan naar het Wereldnatuurfonds, maar twijfelt er eigenlijk niet aan dat deze trend ook voor andere instanties geldt. Overigens leidt die nieuwe manier van opereren niet tot aantoonbaar meer geld van het internationale bedrijfsleven. Wel verwachten overheden en deze zijn naast particuliere geldschietters belangrijke geldschietters dat ook zij op deze manier worden geïnformeerd. En volgens Anyango heeft dat een grote impact op de manier van communiceren van het WWF.

'What is not counted, does not count'

Nowella Anyango omschrijft deze nieuwe manier van werken en communiceren als *commodification*, in goed Nederlands: commodificatie. Volgens Wikipedia is dit het proces waarbij steeds meer aspecten van het menselijk handelen en de resultaten daarvan worden uitgedrukt in een geldwaarde in plaats van in de intrinsieke of inherente waarde. De parallellen met de groene sector liggen voor het oprapen. Ook in het openbaar groen is dit proces van commodificatie waar te nemen, onder andere door het gebruik van systemen als TEEB (*The economics of ecosystems and biodiversity*) en het Amerikaanse i-Tree. Nowella Anyango is van mening dat dit proces van commodificatie waarschijnlijk niet meer te stoppen is en dat hier op zich ook weinig mis mee is. Maar het bergt wel gevaren in zich, namelijk dat de spirituele, culturele en intrinsieke waarden van natuur en biodiversiteit onderbelicht raken. Dit kan er ook toe leiden dat de al bestaande kloof tussen beleidsmakers, die gevangen zitten in hun technische waardesysteem, en de burger met zijn intrinsieke waardering voor de natuur alleen maar wordt vergroot.

Overigens is Nowella Anyango wel optimistisch over natuurbehoud. Vooral jonge mensen zouden volgens haar meer waardering hebben voor de natuur, en de coronapandemie heeft dat proces duidelijk versterkt.

Underfunded

Ondanks het proces van commodificatie zou ook in Nederland de biodiversiteit ondergefinancierd zijn. Anyango: 'Kijk eens hoe snel er geld op tafel kwam om de gevolgen van corona te bestrijden. Als we het echt belangrijk zouden vinden, zou er in enkele weken voldoende geld op tafel komen om de biodiversiteit in Nederland te herstellen.'

